

ΕΤΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1871.

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἐκαστ. φύλ. » 5

ΘΑ ΜΕ ΖΗΤῆ Ἡ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ΜΟΥ.

— Μαρία, τέκνον μου, — εἶπε κυριακὴν τινα πρῶτῃ ἡ μήτηρ της πρὸς τὴν Μαρίαν, εἶναι πολλὸ ψῶχος καὶ νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ κυριακὸν σχολεῖον.

— Ἀλλὰ, μήτηρ, δὲν θέλω νὰ χάσω τὸ μάθημα, ἐκτὸς τούτου ἡ διδασκάλισσα θὰ μὲ ἀναζητῇ.

— Θὰ σὲ ἀναζητῇ! Ἀνοησία! Ἡ κλάσις της εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν εἶναι φόβος, ὅτι θὰ σὲ ἀναζητήσῃ.

— Ναί, μήτηρ, θὰ μὲ ἀναζητήσῃ· αὐτὴ πάντοτε φαίνεται λυπημένη, ὁσάκις λείπει ἀπὸ τὰς μαθητρίας· ἐρωτᾷ δὲ περὶ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι παρούσαι· καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπισκέπτεται αὐτάς. Διὰ τοῦτο δὲν θέλω νὰ τὴν λυπήσω, ἢ νὰ τῆς δώσω τὸν κόπον νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐπίσκεψίν μου. Ἡ Ἑλένη Γεωργίου ἦτον ἀποῦσα τὴν παρελθούσαν κυριακὴν· ἡ δὲ διδασκάλισσα μὲ ἠρώτησε περὶ αὐτῆς καὶ εἶπε, « Λυποῦμαι πολλὸ, ὅτι δὲν εἶναι παρούσα σήμερον, διότι ἔχω μίαν ἱστορίαν νὰ διηγηθῶ κατ' ἐξοχὴν δι' αὐτήν· φοβοῦμαι δὲ, ὅτι θὰ ἔχῃ κατὶ τι καὶ δι' ἐμὲ, καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸ χάσω.

— Τοιαύτῃ διδασκάλισσα, — εἶπεν ὁ ἀδελφὸς τῆς Μαρίας, ὅστις ἦτον ἐξηπλωμένος ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, τοιαύτῃ διδασκάλισσα εἶναι ἀξία δι' ὅλον τὸν κόσμον. Δὲν πιστεύω, ὅτι ὁ ἰδιὸς μου διδάσκαλος ἤξεύρει ἂν εἴμεθα ὅλοι παρόντες, ἐκτὸς ἂν μᾶς μετρήσῃ ἢ ἀναγνώσῃ τὸν κατάλογον. Οὐδὲ ἀναζητεῖ κανὲν ἀπὸ τὰ παῖδιά, ὅταν λείπῃ ἀπὸ τὴν κλάσιν. Δὲν πιστεύω, ὅτι τοῦ μέλει, οὐδὲ ἐπισκέπτεται ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπουσιάζουν. Αὐτὸς δὲν κάμνει ἄλλο τι παρὰ νὰ κάμνῃ ὀλίγας ἐρωτήσεις καὶ νὰ συναθροίσῃ τὰ λεπτὰ μᾶς διὰ τοὺς πτωχοὺς.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΚΟΥΡΕΩΣ ΠΡὸς
ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Ὁ Ἰωάννη, εἶναι τόσο δύσκολον τὸ κούρεμα τῶν μαλλιῶν, διότι δὲν τα ἐκτένισης ἴσως δι' ὀλόκληρον ἔτος· καὶ ἀμφιβάλλω ἂν ποτε ἐκόπησαν ἀφ' οὗτου ἐγεννήθης. Ἔτσι, καλὲ Ἰωάννη μου· κλείσε τὸ στόμα σου σφιγκτὰ, καὶ πρόσεχε μὴ ἀνοίξῃς τὰ μάτια σου δι' ὅλον τὸν κόσμον. Ἀλλὰ, Ἰωάννη, ἀφ' οὗ κοποῦν τὰ μαλλιά σου, κύτταξε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τὰ κτενίζῃς.